

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 5.

1. mars 1943.

15. årgang.

Arbeidere i vingården.

Kvinnerens tjeneste i vingården.

Vi har før i en artikkel behandlet spørsmålet om kvinner som predikanter og nevnte da å komme tilbake til dette emne. Vi påpekte at Gud ofte har vedkjent seg kvinnens tjeneste i evangeliet og brukt dem til velsignelse, men nevnte også at de hadde en større oppgave enn å tale Guds ord. Vi skal se litt på dette.

Vi kjenner ikke til noe tilfelle i Det nye testamente hvor det direkte står om kvinnelige predikanter. Når Jesus valgte sine disipler valgte han bare menn. I brevene finner vi taltalen: Brødre, når det gjelder dem som gikk ut med evangeliet tjeneste. Tror også det i vår tid er få kvinner som virkelig er kalt som evangelister. Det tør da helst være på misjonsmarken og kan selvfølgelig også være her hjemme. En kvinnes stilling i følge Guds ords ånd og mening er ikke i første hånd den framtreddende, offentlige stilling, men den mere tilbaketrukkne. Det er ikke lenge siden en ledende bror uttalte om en kvinnelig evangelist: «Hun kunne være bra, men lå alt for langt frampå.» Når kvinnelige evangelister begynner å lede og dirigere møter og opptrede mannhaftig da taper hun sin kvinnelighet og mister anledningene til å nå hjertene. Det er en stor vensensforskjell på mann og kvinnes tjeneste i Guds menighet. I Kristus er ikke mannen noe framfor kvinnen eller kvinnen noe framfor mannen, men deres tjeneste er forskjellig. Den første tids kristne kvinner som tjente i menigheten og som er nevnt i Bibelen er ikke nevnt for sin virksomhet som talere, men for sitt velsignelsesrike kjærlighetsarbeid i menigheten. I Ap.gj. 9, 36—42 finner vi beretningen om en *disippelinne* som hette Tabita. Hennes

disippeltjeneste besto i gode gjerninger og i å gi almisser. Hun gjorde kjortler og klær og når det nevnes almisser så ligger det i sakens natur at hun gjorde det og ga det til fattige som trengte det. Hennes disippeltjeneste besto i å arbeide for de troende. Når Paulus anbefaler Føbe som er menighetstjenerinne i Kenkreæ (Rom. 16, 1—2) forteller han at hun har gått mange tilhånnde. Paulus har hun også vært til hjelp for. I 6. vers i samme brev og kapittel hilser han Maria «som har arbeidet meget for eder.» Kravet til de første kvinner i Guds menighet var at de skulle ha gode gjerninger, vaske de helliges føtter, komme de nødlidende til hjelp og legge vinn på all god gjerning. (1. Tim. 5, 10). Menighetstjenerinner på den tid svarer til hva vi i vår tid kaller menighetspleierske. Det greske ordet diakon betyr tjener og diakonisse betyr tjenerinne. Her ligger sikkert den største og herligste oppgave en kristen kvinne kan få — og en forsømt virkeplass i Guds menighetsarbeid. Det fins noen få friere menigheter i landet vårt som har ansatt kvinnelige sjukepleiersker, diakonisser som besøker sjuke og hjelper til i hjem hvor det er fattige og husmoren er sjuk. I evangeliets ånd kan på slike steder de ha en oppgave som langt overgår deres prekendesøstre. Det er ikke så behagelig for det naturlige menneske, selvfølgelig. Det koster mere enn å bare klyve opp på en prekestol et par tre kvelder i uken, men så finner de også en varig velsignelse og blir omsluttet av takknemlige hjerter som er mere verd enn perler og diamanter. Tror sikkert hver menighet som kan burde ha en slik søster som de understøttet og hjalp i likhet med

evangelister og misjonærer. Ingen kan nå lengere og gjøre mere for at menigheten blir innslettet med takknemlighet og glede enn en slik menighetssøster. Den norske kirke har jo menighetspleiersker omtrent over hele landet, hvorfor skulle ikke de frie menigheter ha det samme? Vi har forresten sett alt for lite storheten i dette at menigheten ikke bare er et oppbyggelsessted for det følelsesmessige, men enda mere et sted hvorfra det praktiske hjelpearbeid i Guds rike skal utgå. Det finnes sikkert unge gudfryktige søstre som Gud har kalt også til denne gjerning. Her er det menighetsforstanderne eller eldste som må hjelpe til å ta saken opp. I 1. Tim. 5, 9—10 leser vi at enker som hadde vitnesbyrd om gode gjerninger o. s. v. var berettiget til å bli forsørgt av menigheten når de var over 60 år. Var de berettiget så må det være klart at en som helt gir seg hen i barmhjertighetens tjeneste har samme rett. Det er altså en menighetssak i første hånd.

Gud vil nok velsigne både de søstre som er klar over at de er kalt av Gud til virke som ordets forkynnere og like sikkert de som har fått barmhjertighetstjenestens kall.

G. I.

Fra Kjøllefjord.

Vi har gode møter og mye folk på møtene her i vinter. En del har overgitt seg til Herren. Det vesle lokallet vi har er rent forlite, så de kommer ikke inn på angst nær de som ønsker å komme inn. Håper å se mange komme og bli frelst utover vinteren.

Reiseforholdene er nokså vanskelige her no og det tar lang tid å komme seg fra sted til sted — ofte er det helt umulig.

Hjertelig hilsen fra Rilda og meg.

Einar Joh. Christiansen.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Fra Sandefjord.

I Sandefjord er det en liten flokk frie venner som har møter hver onsdag og søndag. Sist sommer ble 4 begravet med Kristus ved dåpen.

De ønsker gjerne besøk av åndsfylte varme vitner. Husk på å ta innom når dere kommer der forbi. Er det noen som ønsker å besøke dem kan de skrive til *Asbjørn Andersen*, Sjømannsforeningen, Kongensgt. Sandefjord.

Finnes der noen Gud?

Et spørsmål vi ofte blir stillet er: Er det i virkeligheten noen Gud? Mange vil svare: Nei, det kan umulig være noen Gud til. — Hvorfor stanser han ikke krigens redsler, hvis der er en allmektig Gud? Men vil du vite det du dårlige menneske, og høre hva skriften sier: «Hva et menneske sår, det skal han og høste.» — Høster ikke verden idag hva den har sådd? —

Det skulle være nok til å overbevise en sjel, om de bare ville betrakte naturen. Ta deg en tur ut i den stille vinterkveld og se på de tusener og atter tusener av stjerner. Tell dem om du kan. Eler ta deg en tur til Nord-Norge og betrakt nordlyset. La det tale til deg om Guds allmakt og eksistens. — Eller se om våren når planter og alt gress har ligget dødt under sneen. Legg merke til at når våren kommer og solen tiltar i styrke og jorden blir varm, spirer det atter fram til nytt liv. Kan du forklare livet? — Jeg tror det nep-

pe; men allikevel det fins der. — Alt hva mennesket forsøker å bortforklare at det ingen Gud er, vil være det samme som å si at det ingen sol var. Solen er der like fullt. Les hva Paulus skriver i Rom. 1, 19—20.

Det neste underbare beviset på at der finnes en Gud er. — Jeg kjenner ham og har møtt ham. — Jeg møtte ham ved Golgata kors en dag, der fikk mitt øye skue ham. Men da jeg fikk se ham skjalv jeg av redsel over min synd, og det trengte seg over mine lepper: «Jeg er for-tapt. Jeg er en mann med urene lepper, og jeg var iblant et folk med urene lepper.» Men hva hørte jeg? «Se din misgjerning er tatt bort og din synd er sonet. Jeg, jeg er den som utsletter din misgjerning for min skyld.» Ja, da jeg fikk se ham, visste jeg at han er til. Mitt øye fikk skue ham som var død, men er levende i all

evighet. — Det finnes bare et svar på slike spørsmål:

Gud er en levende virkelighet.

Trygve Lie.

Fra Magnor.

Guds sak går fram her på stedet. De venner som gikk ut fra den frie forsamling for to år siden og sluttet seg til «pinsemenigheten» er no kommet tilbake igjen og har sluttet seg til «Betel». Br. Svan er innsatt som leder. No venter vi bror Furulund og en bror til hit. Så har vi fått bror den unge evangelist Hermansen fra Gran.

Vi venter at Herren skal gjøre store ting her på stedet. Den som holder ut skal seire. Takk og lov. Mange hilsener fra

E. B.

SEIER I JESUS!

Mel.: «Herre du mitt offer var.»

Uten Jesus ei jeg vet, noget håp om herlighet.

Jeg har intet som for Gud kan stilles frem.

Men ved blodet har jeg rett, det er nådens fribillett, som mig fører trygg og sikkert til mitt hjem.

Kor:

Jeg elendige fant trøst,

læke-dom for alle brøst.

Ti Han hører bundnes sukk og jeg blev løst.

Før jeg kjempede og stred, for å finde hjertefred,

veien var så smal og tornefuld og trang.

Da tilsist jeg segnet om, Jesus vennen til mig kom.

Han ombyttet klage-låt til jubelsang.

Nu er han min ankergrund, her jeg hviler hver en stund og jeg slipper selv å stri og streve så.

Alt har Han tilveiebragt, da på korset lød fuldbragt, det er dette nu i tro jeg hviler på.

Kor:

A, nu synger jeg om Ham,

det velsignede Guds lam,

Han som tok på sig og bar min synd og skam.

J. Reiersen, Sande.

„Betel“,

Gud la ti vennene i « og søndag 2

Det var g ner som bo frelse der. V på lokalet f var velkomr ungdom og Det var gi tende til Gu Gud få grip domsflokk. tomt tilbak

Søndag k både menn sang med d sker at Gud hvor livets merket der nene etter Eroder Jan brødre har og venter sen var inn get for dro ling st.

Vi lovet og reiste d dessverre i het på «S fra Dilling vi fikk en å komme i surt og ka sen og He oss der. I det ble et Jansen led «mesteren Det er åp ble sent f le gjerne synger me i Jesus Kr ne Halling re, er gje igjen.

Søndag Jansen les talte om v sus. Der den nåde av folk og kelsen ko Guds rike ning vil «Betel.»

Deres

„Betel“, Larkollen.

Gud la tilrette for oss å besøke vennene i «Betel,» Larkollen, lørdag og søndag 23 og 24 januar.

Det var gilt å hilse på disse venner som bor og kjemper for sjelers frelse der. Vi ble mottatt og bevertet på lokalet før møtet og vi kjente vi var velkommen. Lokalet ble fullt av ungdom og et åpent og godt møte. Det var gilt å se denne ungdom lyttende til Guds ord stille og rolig. Må Gud få gripe inn og frelse denne ungdomsflokk. Guds ord vender ikke tomt tilbake. Halleluja.

Søndag kl. 5 var det samlet mange, både menn og kvinner. Vi vitnet og sang med den nåde Gud ga. Vi ønsker at Gud kan få bruke oss som rør hvor livets klare strøm kan flyte. Vi merket den lengsel som er hos vennene etter at Gud skal gripe inn. Eroder Jansen fra Moss og de andre brødre har lagt ned et godt arbeid og venter på innhøstning. Da bussen var innstillet hadde vennene sørget for drosje som kjørte oss til Dilling st.

Vi lovet vennene å komme igjen og reiste dit lørdag 6. februar. Fikk dessverre ikke være med på menighet på «Salen»s årsmøte. Bussen fra Dilling st. var fullt besatt, men vi fikk en liten plass og det var godt å komme i hus på «Betel» da det var surt og kalt. Brødrene Einar Karlson og Herman Hallingsås ventet på oss der. Møte var bestemt kl. 7 og det ble et godt fram møte. Broder Jansen ledet møtet og vitnet om at «mesteren er her og kaller på deg.» Det er åpent å vitne i «Betel.» Det ble sent før vi sluttet, men folket ville gjerne høre sang og musikk. Vi synger med glede om blodet, frelsen i Jesus Kristus og himmelen. Vennene Hallingsås, i hvis hjem vi får være, er gjestfrie. Må Gud lønne dem igjen.

Søndag begynte møtet kl. 5. Br. Jansen leste ordene: «Følg meg» og talte om velsignelsen ved å følge Jesus. Deretter sang og vitnet vi med den nåde Gud ga. Lokalet var fullt av folk og det er godt å se. Må vekelsen komme og mange vinnes for Guds rike. Så snart det gis anledning vil vi igjen besøke vennene i «Betel.» Gud velsigne dere alle.

Deres brødre i nåden

Thorleif og Guttorm.

si
Ed.
Fred.

Fra „Be

.St.
imot oss,

Vi har hatt en samlingen i vinter. blitt fornyet, og flere i vann. Vi har også ha glede å se sjeler ved korset set være Herrens underbar.

Det er fremdeles stor søknin, møtene og vi venter at Herren ska frelse flere sjeler iblant oss.

Vår forstander, Petter Johansen, er meget sjuk, og det ser ut som om hans virketid er slutt. Gud skal fortsatt velsigne ham, og gi ham en rik inngang. Det har vært en trofast arbeider i Herrens vingård, og full lønn venter ham hisset. Tross smerter og lidelser kan han ligge og prise Jesus for hans trofasthet og nåde.

«Hva gjør dette,» sier han, «det er bare en kort tid så er smertene over.»

Er det noen predikende brødre som føler dragelse til oss, så kan de skrive til *Kåre Bjørgan, Budal, Tjømo.*

Gud velsigne sitt folk i de siste dager. Snart kommer Jesus.

Eders i Kristus

Edvart Wilhelmsen.

Drammen og Eidsvoll.

Etter at en Østlandstur lenge har stått for mitt hjerte kom jeg da til Drammen den 24. jan. for å virke blant vennene i Vestbanegården. Kan med en gang si at jeg fikk en herlig tid blant disse kjærlighetsfylte venner. De to første søndagsmøter var særskilt velsignet. Aftenmøtet varte i 4 timer og forsamlingen var tent i brann for Kristus. Br. Kjellås, som tilfeldig kom fra Oslo, fikk rikelig bruk for sine gaver, salvoljen fløt til Herrens ære og pris. Den enhets og kjærlighets ånd som råder i venneflokken gjør det mulig for Herren å åpenbare sin herlighet, som Han har gjort i alle møter. De ledende brødre er Harald Ibsen, Alf Ormås, Johan Andersen og Hans Kalmø. Kan til Guds ære si at disse brødre utfyller sin plass i Guds menighet,

på «A

aften skal vi ha vennerest og brødsbrytelse og søndag dåp. Det er herlig å se hvordan søstrene går rundt og taler med de ufrelste og ber med dem. Sender så med broderhilsen til vennene i Drammen. Takk for gjestfrihet og kjerlighet mot meg, den ringe i Herren, såvel som jeg hilser alle de kjære venner over vårt land. Jesus kommer snart og da skal vi for evigt være sammen og skue hans herlighet. Fredshilsen.

Halfdan Wik.

På pilgrimsferden.

Lørdag 13. februar sto turen mot Askim og søndag 14. var det møte hos Johs. Karlson. Det var helt fullt av folk og et åpent og godt møte. «Eben-Eser» er opptatt til annet bruk og vennene har møte i husene. Søster Reidun Buch har vært i Askim en tid og var der fremdeles. De har fått be til Gud med noen sjeler og har det godt på møtene. Bodde hos Oskar Falck og hadde det utmerket. Mandag reiste jeg til Sætre i Hurum og deltok på møte der om tirsdag sammen med misjonær Julius Sørensen som talte og sang. Det har vært en god tid i Sætre i det seinere. Flere har kommet over på Guds side og deltar på møtene. Det var særlig bra besøk av ungdom og en kjekk musikkflokk på platformen.

Da Oskar Olsens hustru var sjuk ble mitt herberge denne gang hos deres datter. Hadde det bra der. Fikk også anledning til å hilse på og

Rolf Westlie.

JESUS.

Jesus, Jesus, beste venn på jord.
 Jesus, Jesus, frelseren så god.
 Jesus, Jesus, Jesus er min venn så stor.
 Jesus, Jesus, Jesus, frelseren på jord.

Kor:

Ja, Jesus er min venn, skjønest på jord,
 ham jeg har i mitt hjerte her.
 Jesus frelsermann så kjær.
 Jesus, Jesus, Jesus.

Jesus kan hjelpe fra sjukdom og sorg.
 Han er den som leke og hjelpe formår.
 Han gjør oss friske til legem, sjel og ånd.
 Jesus frelseren som løser alle bånd.

Jeg takker Jesus som har meg hjulpet her.
 Han er en venn som kan hjelpe en hver.
 Han vil jeg prise den tid jeg er her.
 Jesus, Jesus, frelsermann så kjær.

Jørgen Soland, Sellebak.

Fred.

Fred — hvilket deilig ord. Fred giver jeg Eder, sier Jesus. Har du mottatt Jesu fred? Du kan midt i ufreden omkring deg ha fred og ro i ditt hjerte og sinn. Du kan ha fred, Guds fred.

Et Guds barn om han skal bli til velsignelse da må han ha fred i sitt eget hjerte og da vil han bli fred-sommelig og virke beroligende på opprørte nervøse sinn.

Den som er fylt med Jesu fred kan tenke og handle forstandig. Han vil ikke overile seg. Han vil bli ettertenksom.

... du disipler var forsamlet innen lukkede dører av frykt for jøde- ne. Der var uro i deres sinn, der var frykt og angst. Jesus kom da der- rene var lukket og sto midt iblant dem og sa: Fred være med Eder. Det var det de behøvde og det er det vi alle behøver i dag, vi behøver Jesus fred i våre hjerter.

Om vi ber til Gud at han fylle våre hjerter med fred så gjør han det om vi hører ham til. For den ugude- lige er der ingen fred.

Så sier Herren, din gjenløser, Israels Hellige: Jeg er Herr, din Gud, som lærer deg at gjøre hva det er deg til både, som fører deg på den veg du skal gå. Gid du vil agte på mine bud! Da skulle din Fred være som en flod, og din rettferdighet som havets bølger. Es. 48, 17, 18.

(Storm-Monsen).

Jesus talte engang

til noen få tusen fiskere og bønder. I dag kringkastes *Kristi* budskap alle verdensdeler til millioner av lyttere. *Jesus* forkynte evangeliet på et eneste språk. Men så kom pinsen og det ene har blitt til over tusen tungemål.

Scenen i Kapernaums synagoge, de- de sjuke, etter at sola var gått ned kom til Jesus, gjentas daglig i titus- senvi i tusener av lasaretter og sju- kehus. I Arabia har de åtte hospi- taler langs kysten mange flere pas- sienter om året enn hele antallet av pilegrimer til Mekka. De siste kys- ser den sorte stein i Kaba og vende tilbake med trøstesløse hjerter, de- sjuke kysser lægenes hender og få- høre budskapet om liv og kjærlighet og fred.

(Samuel Zwemer).

Gode ord.

Det er ikke lett å si hva der er lyk- ke og hva der er ulykke, når det gjel- der medgang eller motgang. Vi må komme til vegs ende, førend vi kan se og fatte dette. Men et vet vi alle rede no: Det som drar oss bort fra Gud er ulykke, hva enten det føle- sett eller bittert, som sorg eller glæ- de.

La aldri mismotet seire selv om din tro føles svak! Nåde for tider som kommer, ta av Guds hånd for hver dag!

Da no vennene på «Salen», Mag- nor, og vennene på «Betel», Ilag, har sluttet seg sammen til en fri menig- het meddeles herved at de predikan- ter som ønsker å besøke stedet kan henvende seg til V. Svan, Magnor st.

Fra Mandal.

Vi har det bare bra. Gud er med her i Mandal og mange har overgitt seg til Gud på møtene.

T. L.

Hvorfor kommer ikke vekkelser?

Søndag 14. ds. gikk jeg på møte i «38», Oslo, for å høre br. Kleppe tale over emnet: «Hvorfor kommer ikke vekkelser?»

I innledningen sa han bl. a.: «Jeg står ikke her som dommer, men som vegleder, og jeg har et budskap fra Gud —.»

De som hadde et åpent øre og hjer- te, fikk noe å tenke på. «Dette vil jeg ta meg til hjerte.»

Skyldspørsmålet berørte broderen, og det er nok et ømt punkt for de troende. Hva gjorde profetene for- dom?

«Jeg bekjenner min og mitt folks synder. Vi har syndet. —»

Ydmykelse, sønderknuselse, bønn fra hjerter som følte ansvar.

Herrens arm ble blottet til frelse.

Slik har det vært blant kristen- folket nedigjennom tidene, og vek- kelsen har tiltatt i fornyet kraft.

Hjerte- mottatt f- igjen. I- bønn. «- Dette løf- Har n- våre kja- går no p- og har h- se folk p- Det kjen- sestid ov- med fler- der så- vrir seg- ler at de- er så va- tet. I g- snestorn- seg på- fullt, me- var åper- ånd var- har vær- turde ik- møtet, - ulte så- tania». - og stilt- fylle de- fred. - Vi fil- boye se- mann, - av Gud- finsk (- har væ- no ork- meg.» - himlen